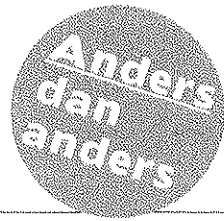

Preek door de Week

4e jaargang, nr. 2, week, maandag 19 januari 2009

Anders het nieuwe jaar in

Bikkels voor Jezus

Ik heb harder gezwoegd, heb vaker gevangen gezeten, heb veel meer lijfstraffen ondergaan, ben vaker in doodsgevaar geweest. Door de Joden ben ik vijfmaal met veertig min één zweepslagen gestraft, ik ben driemaal met stokslagen gestraft, ik ben eenmaal met stenen bekogeld en heb driemaal schipbreuk geleden. Eén keer heb ik een heel etmaal op zee rondgedreven. Voortdurend was ik onderweg, bedreigd door rivieren, rovers, volksgenoten en vreemdelingen, in gevaar in de stad, in de woestijn, op zee en te midden van schijngevolgen. Ik heb gezwoegd en geploeterd, vaak zonder te slapen, hongerig en dorstig, vaak zonder te eten, verkleumd en zonder kleren. En dan laat ik al het andere nog buiten beschouwing: de druk waaronder ik dagelijks sta vanwege mijn zorg voor de gemeenten. (2 Korintiërs 11:23-28)

Petrus en Paulus zijn – in de voetsporen van hun Heer – de twee stoere mannen uit het Nieuwe Testament. Maar zij zijn zeker niet de enige 'geestelijke geweldenaars'. Sommige dappere strijders treden minder op de voorgrond, mannen als Silas, Barnabas en Apollos. Andere geloofshelden krijgen mogelijk minder aandacht omdat zij van het andere geslacht zijn: Priscilla, Febe, Lydia, Euodia en Syntyche (de laatste twee vrouwen worden door Paulus gerekend tot zijn medewerkers). In de levens van Petrus en Paulus zien we hoe radicaal mensen door Jezus kunnen veranderen. Petrus is een impulsieve, stoere man die – als het er werkelijk op aankomt – toch minder dapper blijkt te zijn dan hij zelf denkt. Maar Jezus vergeeft hem royaal omdat Hij weet dat Petrus ten diepste betrouwbaar als een rots is. Later blijkt dezelfde Petrus inderdaad uitgegroeid te zijn tot een onverschrokken leider die midden in Jeruzalem keihard de waarheid verkondigt: *"Laat het hele volk van Israël er daarom zeker van zijn dat Jezus, die u gekruisigd hebt, door God tot Heer en Messias is aangesteld!"* (Handelingen 2:36) Bedenk dat Petrus dit zegt tegen dezelfde mensen die zijn Heer onlangs aan het kruis hebben laten slaan. Petrus was de angst voorbij en zijn dappere getuigenis bracht 3.000 mensen tot bekering.

En dan Paulus, de meertalige wereldburger die onder de naam Saulus in een Griekse cultuur opgegroeide, vanaf zijn geboorte het Romeins burgerschap bezat en als hoogopgeleide Farizeeër uitstekende carrièrekansen had. Een bloedfanatieke, hoogbegaafde man die de volgelingen van Jezus naar hartenlust te grazen nam. Als de Heer hem zijn gang had laten gaan, had Saulus de jonge kerk misschien vakkundig uitgeroeid. Maar Paulus was als een kanon dat door koning Jezus eigenhandig werd omgedraaid voor een indrukwekkend tegenoffensief!

Paulus zorgt vervolgens – net als zijn Meester – overal voor opschudding. In Efeze brengt hij zelf de hele stad in rep en roer (Handelingen 19). Als tegenreactie komt er een hysterische massa op straat. Dat moet zeer bedreigend zijn geweest! En toch lezen we dan doodleuk: *Paulus wilde zich onder de menigte begeven, maar de leerlingen weerhielden hem daarvan*. Paulus was voor de duivel niet bang – hij was omgevormd tot een bikkel voor Jezus!

Vraag

Lees in 2 Korintiërs 11 wat Paulus meemaakte en kijk hoe hij vervolgens tot deze verrassende conclusie komt: *"Als er iemand zwak is, dan ben ik het wel..."*

Gebod

Heer, was ik maar half zo dapper als Petrus of Paulus! Mag ik om een beetje meer moed en doorzettingsvermogen vragen? Wilt u mijn zwakte overwinnen zodat ik sterk in U word?